

Ξαναγράφοντας
το βιβλίο (2)

Μικρός Πρίγκιπας *

Ο Kepler-442b με απόσταση 1115 έτη φωτός από τη Γη και βαρυτικό πεδίο πιο ισχυρό από αυτό της Γης ήταν ο επόμενος προορισμός του μικρού πρίγκιπα.

Απόσταση: 1115 έτη φωτός

**Βαρυτικό πεδίο:
30% ισχυρότερο από
το βαρυτικό πεδίο της Γης**

Όμως το μόνο μου βρήκε
εκεί ήταν πορτάκι κόκκινο
και μια ταμπλέτα που
έγραφε Kepler-442. Τότε
έπιασε το νέο του iPhone II
και έβγαλε μια
φωτογραφία. Μετά έφυγε.
Δεν ξέρει κανείς αν η
φωτογραφία
δημοσιεύτηκε και αν την
είδε κανείς...

Η selfie του μικρού Πρίγκιπα.

Kepler-442b

Το ταξίδι του προς τη Γη

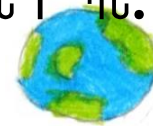

Στον Δία

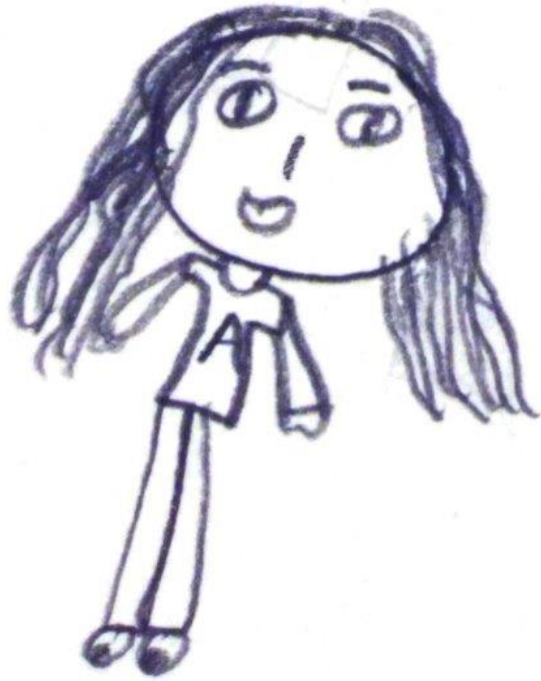

Άρης
Θερμοκρασία: -60°C

Στον **Δία** βρήκε δύο ρομπότ που τον πήραν στον **Άρη**. Δεν του άρεσε πολύ ο πλανήτης επειδή δεν είχε γουρουνιά.
Στη συνέχεια ήρθε ένα κορίτσι και τον οδήγησε σε ένα μονοπάτι από αστεροειδείς προς τη Γη.

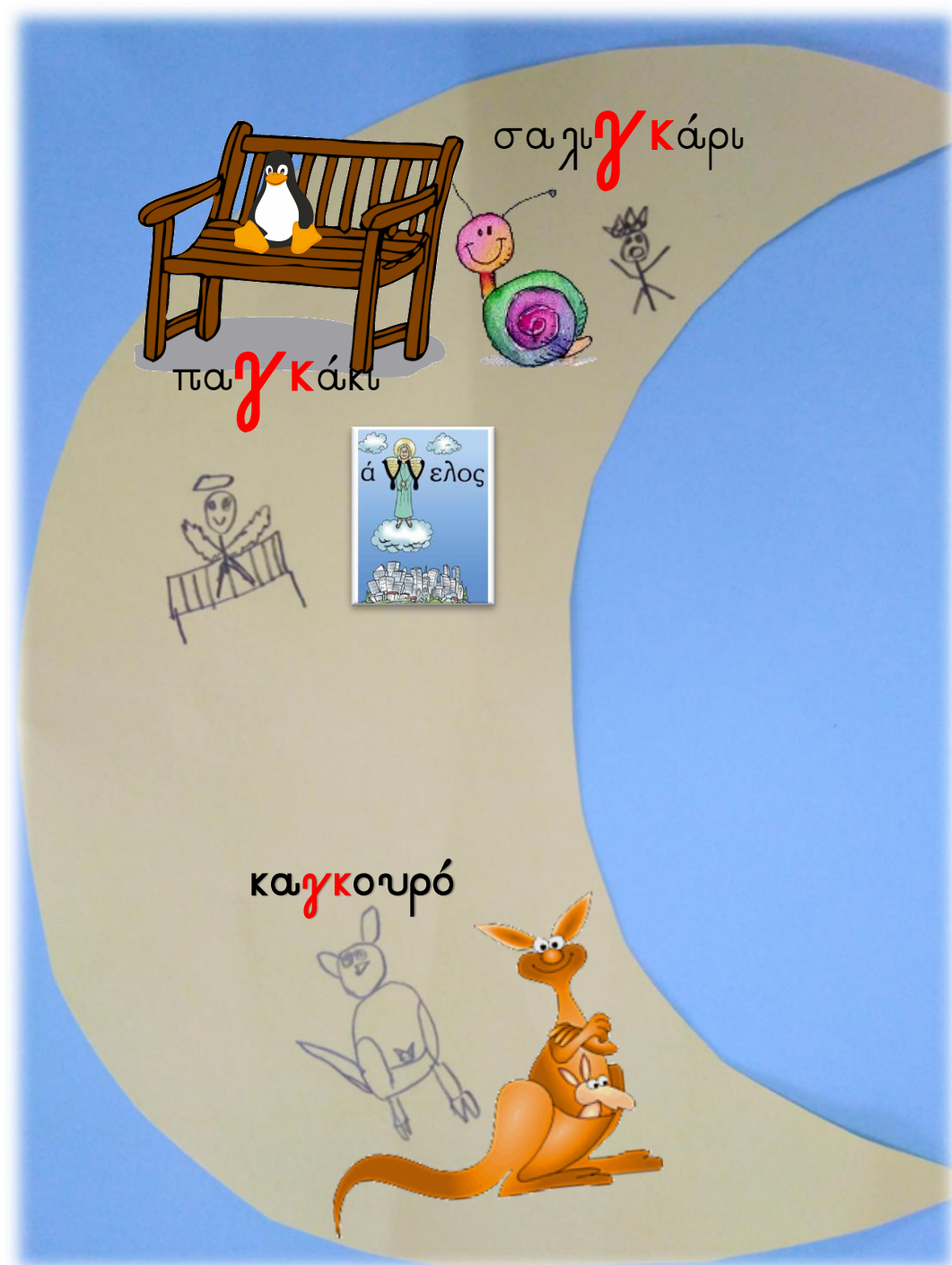
Το κορίτσι το έλεγαν Αγγελίνα.

Ήταν η συγκρίσιμα του πλανήτη Γγ

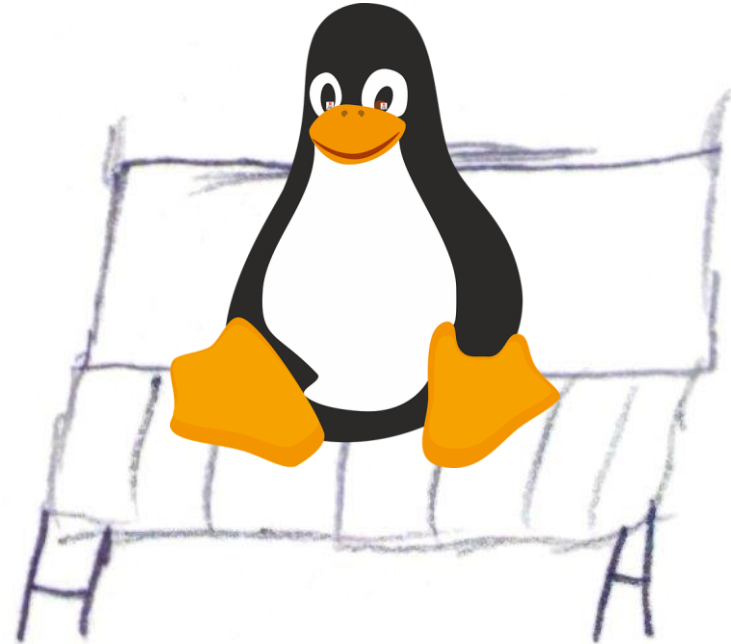

Άλλοι τον έλεγαν
φεγγάρι.

Τον πήρε πρώτα στο φεγγάρι και βρήκε έναν πιγκουίνο που καθόταν σε ένα παγκάκι.

Στη Γη

Ο μικρός πρίγκηπας, μόλις πάτησε στη Γη, ένοιωσε μεγάλη έκπληξη που δεν είδε κανέναν. Μέχρι που φοβήθηκε ότι είχε έρθει σε λάθος πλανήτη, όταν ένα μεγάλο χρωματιστό δαχτυλίδι, στο χρώμα του φεγγαριού, σάλεψε δίπλα του πάνω στην άμμο.

- «Καλησπέρα», είπε ο μικρός πρίγκηπας ευγενικά.
- «Καλησπέρα», αποκρίθηκε το φίδι.
- «Σε ποιόν πλανήτη κατέβηκα;» ρώτησε ο μικρός πρίγκηπας.
- «Στη Γη...στην Αφρική...», απάντησε το φίδι.

Σε ποιον πλανήτη κατέβηκα;

Στη Γη...στην Αφρική...

- «Αα!... Δεν υπάρχει λοιπόν κανείς πάνω στη Γη;»
- «Εδώ είναι έρημος. Δεν υπάρχει κανείς στις ερήμους. Η Γη όμως είναι μεγάλη», είπε το φίδι.

■ Ο μικρός πρίγκηπας κάθισε σε μια πέτρα και σήκωσε το βλέμμα του στον ουρανό:

■ «Αναρωτιέμαι...», σκέφτηκε, «...αν τα αστέρια είναι φτιαγμένα να λάμπουν, ώστε ο καθένας να μπορεί μια μέρα να ξαναβρεί το δικό του. Δες το δικό μου πλανήτη. Είναι ακριβώς από πάνω μας... Κι' όμως είναι τόσο μακριά!».

■ «Είναι όμορφος», παρατήρησε το φίδι. «Τι ήρθες να κάνεις εδώ;»

■ «Έχω βάσανα με ένα λουλούδι», είπε ο μικρός πρίγκηπας.

■ «Αα!», μόρφασε το φίδι κι' οι δυό τους έμειναν για λίγο αμίλητοι.

■ «Μα που είναι οι άνθρωποι;», ξαναρώτησε τελικά ο μικρός πρίγκηπας. «Νοιώθει κανείς, κάπως μόνος, εδώ στην έρημο...».

■ «Μπα...και με τους ανθρώπους πάλι μόνος νοιώθει κανείς», είπε το φίδι.

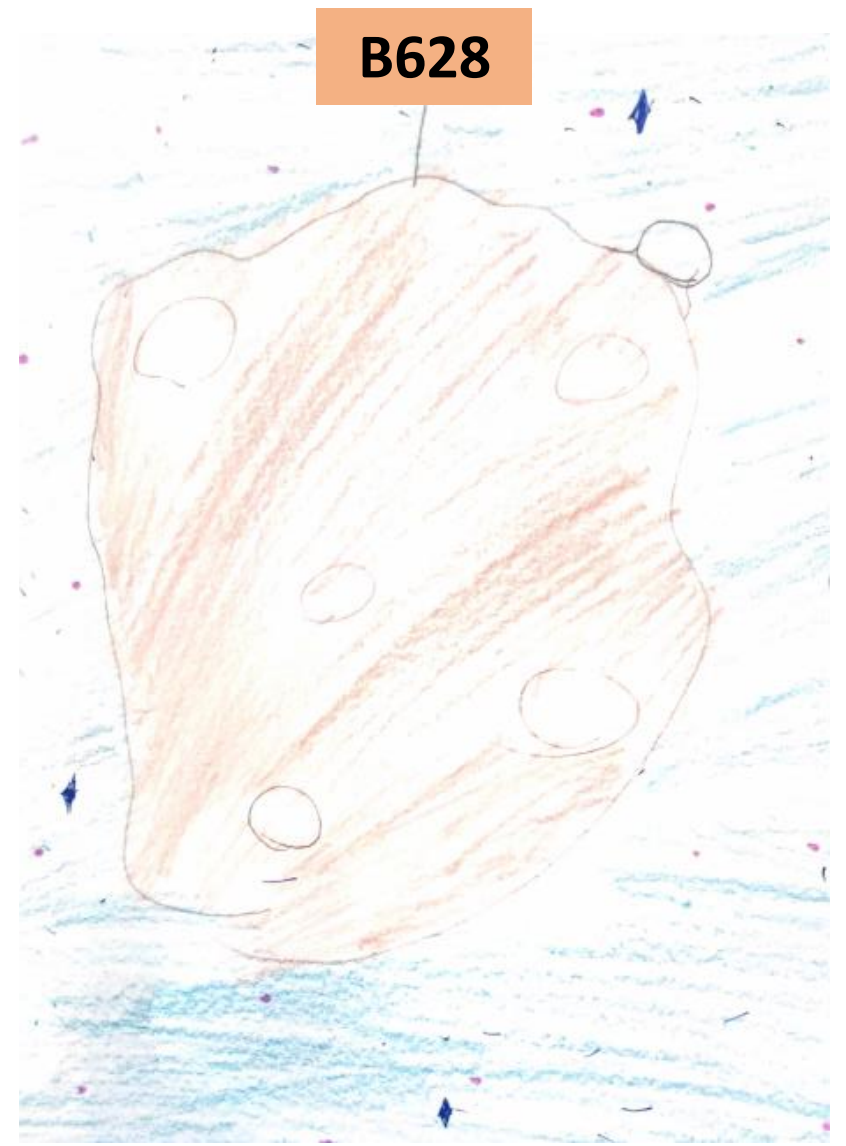
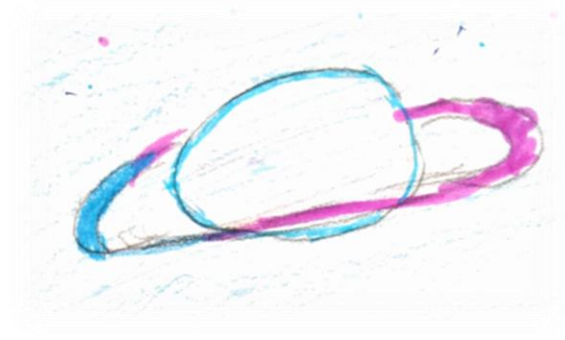
Περπατώντας στην έρημο

Εκεί συνάντησε τον κύριο Κώστα που ήταν ένας ταξιδευτής με καμήλα. Ο μικρός πρίγκιπας τον ρώτησε: *Υπάρχει νερό εδώ.*

Εδώ δεν υπάρχει νερό αλλά μπορείς να βρεις νερό πέρα από τους γόφους. Υπάρχει και πογγή σκιά από φοινικιές.

Ο Μικρός πρίγκιπας βρήκε εκεί κάποια μεταναστευτικά πουλιά.

Έτσι ο μικρός πρίγκιπας έφυγε για τον πλανήτη των ονείρων.

Ο πλανήτης των ονείρων

Δίπλα από τον Β628 βρισκόταν ο πλανήτης των ονείρων. Εκεί όλα φαίνονταν μαγικά, ήταν σαν όνειρο. Ο τόπος ήταν γεμάτος με τα αγαπημένα του γουρουνάκια, με τρενάκια του *Λούνα Παρκ* και στροβιγιστές νεροτσουγκήθρες. Ένωθε υπέροχα αγγά βαθιά μέσα του ήξερε ότι κάτι του έλειπε. Μέσα σε όλο αυτόν τον τεράστιο πλανήτη που ήταν γες και βγήκε από τα όνειρά του, κάτι έλειπε. Έψαξε βαθιά μέσα του και αυτό το κάτι, ήταν το τριαντάφυλλό του, το πορτοκαλιένιο του γουρουνάκι. Έτσι αποφάσισε να αφήσει τα όνειρά του και να γυρίσει στο γουρουνάκι του. Καθώς γυρνούσε, θυμόταν όλα τα γόγια, όλων αυτών που είχε δει στους προηγούμενους πλανήτες. Κατάλαβε ότι αυτά που του είπαν τον έκαναν να αγγάζει γνώμη και να γυρίσει πίσω.

Έτσι έζησε το υπόλοιπο της ζωής
του με το τριαντάφυλλό του.

